

N:o 32.

Af herr **A. Andersson** i Hakarp, om *ändring i villkoren för statsbidrag till torrläggning af vattensjuka marker.*

Som man vet finnas stora vattensjuka marker inom vårt land, som förorsaka frostsador, hvilka skador i väsentlig mån förminskades, om dessa marker torrlades. Men kostnaden för torrläggningen uppgår till så stora belopp, att den enskilde icke kan våga företaget, synnerligast som ingen afkastning kan för framtiden erhållas, då marken är för odling oduglig. Af kongl. propositionen framgår, att anslaget till dessa torrläggningar blifvit förhöjdt till 100,000 kronor, således dubbelt mot hvad föregående år varit medgifvet. Men om icke mera kan af statsverket erhållas än $\frac{1}{3}$ af torrläggningskostnaden, är det fortfarande omöjligt för den enskilde att åstadkomma någon förbättring af den vattensjuka marken, utan måste man äfventyra de ofta påkommande frostsadorna; och får jag därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta att till torrläggning af sådana vattensjuka marker, som icke med fördel kunna odlas, staten utan återbetalningsskyldighet bidrager med hälften af kostnaden för ifrågavarande arbete efter de grunder, som hittills varit bestämda.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1891.

A. Andersson,
från Jönköpings län.